

IN MEMORIAM

KEES NUIJTEN (1960-2017)

Toen we eind augustus eindelijk in de startblokken stonden de bijdragen voor Limosa 90.1 klaar te stomen voor opmaak, bracht onze Limosa-opmaker Kees Nuijten het droeve nieuws dat het onverwacht snel slechter ging met zijn gezondheid. De melanoomkanker waaraan Kees leed bleek zich na een lange periode van relatieve stabiliteit in zeer korte tijd enorm te hebben uitgezaaid. Twee maanden later stierf Kees, slechts 57 jaar oud.

Met het overlijden van Kees Nuijten verliezen we een markant persoon: bioloog, illustrator, natuurkenner, bevoegen natuurbeschermer en bovenal een ontzettend fijn mens. Wie Kees sprak wist onmiddellijk waar zijn roots lagen. Zelfs zijn decennialange verblijf in het oosten van het land verbloemde niet zijn gemoedelijke West-Brabantse accent, een streek die hem na aan het hart lag. Kees verhuisde na de middelbare school naar Nijmegen om daar biologie te studeren. Biologie en



met name natuur waren zijn passie, maar Kees had meerdere gaven. Naast een fervent kunst- en muzikiefhebber wist hij met penseel, potlood en pen de mooiste illustraties tevoorschijn te toveren. Al snel wist hij dat te combineren. Tijdens zijn studiejaren ontdekte hij Zweden, maakte daar veel en lange reizen en zijn aantekeningboekjes stonden vol prachtige tekeningen van planten en dieren. Lange tijd woonde hij als student in een 'biologenhuis'. Voor één van hen ontwierp hij een voorkant van een verslag met allerlei vogels. De tekening werd ook een enorme muurschildering die jarenlang het huis versierde. Tijdens zijn studie kwam Kees, net als veel medestudenten in die tijd, in aanraking met onderzoek aan reptielen en amfibieën, in die tijd een Nijmeegse specialiteit. Dat leidde tot zijn betrokkenheid bij de bescherming daarvan. Niet meer dan logisch dat hij het eerste logo van RAVON ontwikkelde.

Daarmee was de toon gezet: Kees werd illustrator van beroep. Hij was een kei in het maken van *artist-impressions* en *infographics* op basis van topografische beelden, bijvoorbeeld om natuurontwikkeling in het rivierengebied te verbeelden. Niet alleen penseel en potlood waren zijn instrument, Kees dook ook vol in de digitale wereld en kon al snel toveren met beelden. In het boek 'Land van Levende Rivieren' (KNNV Uitgeverij, 2002) liet Kees zien dat hij oog had voor vormgeving, de combinatie van tekst en illustraties. Toen bleek ook hoe waardevol de persoon Kees was zijn binnen zo'n lastig boekenproject. Buiten kijf stond zijn vakbekwaamheid als vormgever, maar het is heel waardevol als die ook weet waar hij het over heeft. Dat, gepaard met zijn enthousiasme en prettige omgangsvorm, maakte het allemaal net wat makkelijker. Dat boek is een prachtige illustratie van de liefde die Kees had voor zijn nieuwe thuisland, het rivierengebied. In het dorpje Kekerdom voelde hij zich helemaal thuis. Hij werd een fervent natuurbeschermer die alle ontwikkelingen in zijn achtertuin, de Ooijpolder, kritisch volgde en ook indien nodig actie ondernam. Na het 'Levende Rivierenboek' verschenen nog tal van uitgaven waarin 'de hand van Kees' nadrukkelijk aanwezig was, zoals de prachtig vormgegeven 'Avifauna van Limburg' (Natuurhistorisch Genootschap in Limburg, 2006).

Bij Limosa deed Kees de opmaak met ingang van Limosa 75.2 (verschenen november 2002). Een kleine vijf jaar later, toen Limosa 80.1 (2007) verscheen in iets groter formaat, met een nieuw lettertype en een steunkleur, ontwierp Kees een geheel nieuwe 'huisstijl'. Die opmaak verfijnde hij twee jaar later tot de huidige bij de eerste *full-colour* uitgave, het Themanummer Waddenzee (Limosa 82.3/4). Themanummers karakteriseerde Kees met een fraai geïllustreerde voorkant waarop hij de in het betreffende nummer behandelde soorten afbeeldde.

In de laatste weken van zijn leven zorgde Kees voor een verzorgde overdracht van de opmaak en bleef hij zijn betrokkenheid bij Limosa en de redactie tonen en *vice versa*. Het verlies van Kees is een groot gemis voor de redactie. Kees was een ontzettend plezierig, fijn mens, met wie we graag en prima samenwerkten. Zowel Kees als wij hoopen nog vele Limosa's met elkaar te maken, met veel gezellige etentjes in Utrecht. Het mocht helaas niet zo zijn.

Kees sloot zijn laatste mail naar de redactie af met deze tekst: '*Scare away the dark*' van Passenger.

*"...We should run through the forest
We should swim in the streams
We should laugh, we should cry,
We should love, we should dream
We should stare at the stars and not just the screens
You should hear what I'm saying and know what it means ...*

*... To sing, sing at the top of your voice,
Love without fear in your heart.
Feel, feel like you still have a choice
If we all light up we can scare away the dark!"*

Redactie Limosa & Ruud Foppen

